

CONTRA EL RACISME I LA XENOFÒBIA, EN DEFENSA DE LA DEMOCRÀCIA

Estem assistint, d'un temps ençà, a un **increment descarat del racisme a tots els àmbits socials, polítics i legislatius**, que pot arribar a tenir unes conseqüències gravíssimes pel que fa a la retallada de drets i llibertats, i, molt especialment, com a ATAC DIRECTE ALS DRETS HUMANS I AL MATEIX SISTEMA DEMOCRÀTIC.

En un context de crisi econòmica que crea incertesa en la societat, la utilització interessada del missatge de la por i de la inseguretat està fent la ciutadania cada cop més permissiva davant una retallada sense precedents dels nostres drets i de les nostres llibertats, i més impassible davant l'augment de desigualtats entre països i entre classes dins dels mateixos països.

A Europa s'està apostant per una política restrictiva amb els drets, tant socials com polítics, que afecten el conjunt de la població, però que és especialment punyent en el cas de les persones d'origen no comunitari. Des de la Directiva del Retorn, més coneguda com a *Directiva de la Vergonya*, fins a les deportacions, a França, de ciutadans i ciutadanes romaneses pel fet de pertànyer a l'ètnia gitana, els exemples són tan nombrosos com greus. Es va consolidant, dia a dia, una situació d'*apartheid* jurídic que **aboca una part important de la població a l'exclusió social i a la marginació, i referma la idea d'Europa com a fortalesa i els estats membres, com a executors de l'expulsió i la segregació**. El creixement, tant en nombre com en suport, que han viscut els partits d'extrema dreta en les darreres eleccions a diferents països, és conseqüència del model d'Unió Europea que s'està construint.

L'Estat espanyol s'inscriu plenament en aquest context internacional i les successives Lleis d'Estrangeria han anat restringint cada vegada més els drets de les persones no espanyoles, d'origen no comunitari. En són dos exemples clau, d'una banda, l'existència dels 11 Centres d'Internament per a persones Estrangeres (CIES) dins de territori espanyol – una versió *light* dels camps de concentració, on persones que no són retingudes per haver comès cap delictes sinó per no tenir la documentació en regla, viuen en estat d'excepció dels seus drets fonamentals fins a 60 dies-; i de l'altra, l'externalització de fronteres a través d'acords econòmics del Govern espanyol amb països dictatorials, en els quals no es reconeixen els drets humans, i que estan construint autèntics camps de concentració fora de qualsevol control, destinats a les persones immigrants que intenten arribar a Europa.

Els últims mesos **Catalunya s'ha convertit en un laboratori de pràctiques racistes sense cap precedent en la nostra democràcia**. Hem estat, desgraciadament, pioners en les mesures encaminades a penalitzar la immigració (des de l'absurda prohibició del burca a diverses ciutats catalanes on ningú mai no ha vist aquest tipus d'indumentària, fins a normatives municipals que retallen drets i llibertats), sumades al **discurs inflammat i irresponsable de determinats líders d'opinió, partits polítics i mitjans de comunicació**. Tot plegat no fa més que alimentar el racisme, tot estenent entre el conjunt de la població la idea que la immigració és la causa de molts dels mals de la nostra societat; en definitiva, se l'ha convertida en el boc expiatori en situacions de crisi: una tàctica que tants rèdits ha donat a la dreta europea en altres èpoques, i que tants perills ha comportat, històricament.

Tot i així, constatem amb consternació que en el nostre país **està prenent forma i guanyant seguidors el monstre de la intolerància**. No seria d'estranyar que tinguéssim l'ingrat privilegi d'exportar, a la resta de l'Estat, l'experiència del primer partit feixista i xenòfob de la democràcia postfranquista.

A les últimes eleccions catalanes molts dels partits de tradició democràtica, els uns per covardia i els altres per oportunisme, han optat per fer de la immigració, del poble gitano o d'altres minories ètniques, així com també de la convivència, un instrument de rèdit electoral, sense pensar en les possibles conseqüències. Què no passarà a les properes eleccions municipals? Hem de resignar-nos a patir la mateixa falta d'ètica i respecte a cada procés electoral? Quin tipus de societat i de democràcia estem construint, si l'exclusió és la base de les polítiques dels que ens governen?

Europa té poca memòria històrica i ni Catalunya ni Espanya no en tenen gaire més. Si continuem abonant el discurs de la por i de la inseguretat, **si continuem confonent víctimes amb culpables, si continuem estigmatitzant una part de la població a causa del seu origen, forçosament acabarem repetint un dels capítols més nefastos del passat europeu i acabarem constatant, una vegada més, que el racisme mata.** No podem continuar amb aquest silenci còmplice si no volem repetir la part més fosca de la nostra història. **Ara** és el moment de recordar aquella Europa que es va alçar per dir MAI MÉS! **Ara** és el moment de recuperar l'esperit d'aquella Europa que es vanta de ser el bressol de la fraternitat i dels drets humans. **Ara**, que encara hi som a temps, és el moment de rebutjar discursos excloents i de construir una societat basada en la igualtat de drets i d'oportunitats per a tothom, en el diàleg i en el consens, en la construcció d'uns valors comuns que afavoreixin la convivència i el bon veïnatge entre totes les persones.

Ara no és moment de vacil·lacions ni de mitges tintes; ara no és moment de mirar, amb els braços plegats, com es van deteriorant la democràcia i la convivència. Tant culpable com el xenòfob, és la persona que mira cap a una altra banda davant l'acció del racista. **Ara**, el que cal és una resposta clara i contundent de la societat civil, una denúncia del retrocés i de la restricció continuada de drets i llibertats. **Ara és l'hora de construir una alternativa democràtica a l'ofensiva reaccionària i feixista.**

I és per això que SOS Racisme i les entitats signants **fem una crida el proper 19 de març a tota la ciutadania catalana per manifestar el nostre rebuig a la situació actual; per fer palès que apostem per una societat justa i inclusiva, per la igualtat de drets i d'oportunitats; perquè volem viure i conviure en plena harmonia. En definitiva, per una plena i real democràcia.**

Barcelona, gener de 2011
SOS Racisme-Catalunya

Adhereix-te!!

www.diguemprou.org

Més informació:

sosracisme@sosracisme.org

933010597 - 934120034